

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา

เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ผ้าขิดสลัหมี่หนองบัวลำภู

ทะเบียนเลขที่ สช 69100288

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าขิดสลัหมี่หนองบัวลำภู คำขอเลขที่ 65100311 ทะเบียนเลขที่ สช 69100288 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 20 ตุลาคม 2565

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. 2569

(นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ผ้าขิดสลับทมิหนองบัวลำภู

Nong Bua Lam Phu Khid Salab Mee Silk หรือ Pha Khid Salab Mee Nong Bua Lam Phu

(1) เลขที่คำขอ	65100311	ทะเบียนเลขที่	สข 69100288
(2) วันที่ยื่นคำขอ	20 ตุลาคม 2565	วันที่ขึ้นทะเบียน	20 ตุลาคม 2565
(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน	จังหวัดหนองบัวลำภู		
ที่อยู่	ศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู
ตำบลลำภู อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู 39000		
(4) รายการสินค้า	ผ้าฝืน ผ้าถุงหรือผ้าซิ่น ผ้าพันคอ ผ้าคลุมไหล่ ผ้าสไบ หรือผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ผลิตจาก
ผ้าขิดสลับทมิหนองบัวลำภู		

- (5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ผ้าขิดสลับทมิหนองบัวลำภู หรือ Nong Bua Lam Phu Khid Salab Mee Silk หรือ Pha Khid Salab Mee Nong Bua Lam Phu หมายถึง ผ้าฝืน ผ้าถุงหรือผ้าซิ่น ผ้าพันคอ ผ้าคลุมไหล่ ผ้าสไบ หรือผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ผลิตจากผ้าขิดสลับทมิหนองบัวลำภู เป็นผ้าไหมขิดสลับทมิ ผ้าฝ้ายขิดสลับทมิ ผ้าขิดสลับทมิแกมฝ้าย ผลิตจากผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือผ้าฝ้ายแกมไหมผสมกัน โดยเป็นเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยประดิษฐ์ ลวดลายผ้าเกิดจากกระบวนการทอสองลักษณะในฝืนเดียวกัน ด้วยกรรมวิธีที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวหนองบัวลำภู ได้แก่ การทอขิดผสมกับลายมัดหมี่ และกันด้วยเส้นเผ่าทอสลับทมิเป็นช่วงๆ ตลอดทั้งฝืน ผลิตครอบคลุมพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู

ลักษณะของสินค้า

- (1) ประเภทสินค้า ได้แก่

(1.1) ผ้าฝืน ผ้าถุงหรือผ้าซิ่น เป็นผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือผ้าไหมแกมฝ้ายผสมกัน มีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ความยาวไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร

(1.2) ผ้าพันคอ เป็นผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือผ้าไหมแกมฝ้ายผสมกัน มีความกว้างไม่น้อยกว่า 45 เซนติเมตร ความยาวไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร

(1.3) ผ้าคลุมไหล่ เป็นผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือผ้าไหมแกมฝ้ายผสมกัน มีความกว้างไม่น้อยกว่า 75 เซนติเมตร ความยาวไม่น้อยกว่า 180 เซนติเมตร

(1.4) ผ้าสไบ เป็นผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือผ้าไหมแกมฝ้ายผสมกัน มีความกว้างไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร ความยาวไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร

(1.5) ผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ผลิตจากผ้าขิดสลับทมิหนองบัวลำภู เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป กระเป๋า เนคไท หมวก ของที่ระลึก เป็นต้น โดยต้องมีสัดส่วนของสิ่งทอที่ผลิตจากผ้าขิดสลับทมิหนองบัวลำภู ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

(2) ลักษณะทางกายภาพ

(2.1) ผ้าชนิดสลับหมี่หนองบัวลำภู เป็นผ้าทอมือตามภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู ผลิตจากผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือผ้าฝ้ายแกมไหมผสมกัน ที่มีกระบวนการสร้างลวดลายจากการทอสองลักษณะในผืนเดียวกัน ได้แก่ การทอชิดผสมกับลายมัดหมี่ และกันทั้งสองด้วยเส้นเผ่า (การยกชิดและทอหมี่สลับกัน) ทอสลับกันเป็นช่วงๆ ตลอดทั้งผืน โดยการทอชิดเป็นการสะกิดช้อนเครื่องเส้นยืนขึ้นเป็นจังหวะตามลวดลายตลอดหน้าผ้าและพุ่งกระสวยสอดเส้นพุ่งเข้าไปตลอดแนวเครื่องเส้นยืนที่ถูกจัดช้อนพื้นสร้างลวดลายขณะทอผ้าบนกี่ ส่วนลายมัดหมี่เป็นภูมิปัญญาการสร้างลวดลายในผ้าทอโดยการมัดหมี่แล้วนำมาย้อมสีเส้นใย

(2.2) ผ้าชนิดสลับหมี่หนองบัวลำภู แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(2.2.1) ผ้าไหมชนิดสลับหมี่

หมายถึง ผ้าทอมือภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู ผลิตจากผ้าไหม ที่มีกระบวนการสร้างลวดลายผ้าจากการทอสองลักษณะในผืนเดียวกัน ประกอบด้วย การทอชิดสลับกับลายมัดหมี่ กันทั้งสองด้วยเส้นเผ่า ทอสลับกันเป็นช่วง ๆ ตลอดแนวยาวในผืนเดียวกัน

(2.2.2) ผ้าฝ้ายชนิดสลับหมี่

หมายถึง ผ้าทอมือภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู ผลิตจากผ้าฝ้าย ที่มีกระบวนการสร้างลวดลายผ้าจากการทอสองลักษณะในผืนเดียวกันคือการทอชิดสลับกับลายมัดหมี่ กันทั้งสองด้วยเส้นเผ่าทอสลับกันเป็นช่วง ๆ ตลอดแนวยาวในผืนเดียวกัน

(2.2.3) ผ้าชนิดสลับหมี่ไหมแกมฝ้าย

หมายถึง ผ้าทอมือภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู ผลิตจากผ้าฝ้ายและผ้าไหมผสมผสานกัน มีกระบวนการสร้างลวดลายผ้าจากการทอสองลักษณะในผืนเดียวกันคือการทอชิดสลับกับลายมัดหมี่ กันทั้งสองด้วยเส้นเผ่า ทอสลับกันเป็นช่วง ๆ ตลอดแนวยาวในผืนเดียวกัน

(2.3) ลวดลาย เป็นลายตามภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ลายดอกบัวหลวง ลายใหญ่กุดวางสร้อย ลายหงส์ ลายพญานาค ลายดอกแก้ว ลายกาบแก้วบัวบาน ลายกงแก้ว เป็นต้น

กระบวนการผลิต

วัตถุดิบ

เส้นใย

(1) เส้นไหมไทยพันธุ์พื้นบ้านผลิตในพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู เส้นไหมพันธุ์ไทยปรับปรุง หรือพันธุ์ไทยลูกผสมผลิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย และเส้นไหมอุตสาหกรรมผลิตในประเทศไทย

(2) เส้นฝ้ายธรรมชาติพันธุ์พื้นเมือง หรือพันธุ์ปรับปรุง ผลิตในพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู เส้นฝ้ายจากแหล่งผลิตหรือโรงงานผลิตฝ้ายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

(3) เส้นใยประดิษฐ์ เช่น โพลีเอสเตอร์ และเรยอน เป็นต้น ผลิตในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย หรือในประเทศไทย

สีย้อมผ้า

(1) สีธรรมชาติจากพืชที่หาได้ในพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู โดยพืชแต่ละชนิดจะให้สีที่แตกต่างกัน เช่น ต้นเพกาให้สีเขียวอ่อน เขียวแก่และกากี ต้นขนุนให้สีเหลือง สีนํ้าตาล และสีม่วง ต้นประดู่ให้สีชมพูอมแดงหรือแดง อดนํ้าตาล ต้นคราม ให้สีคราม หรือสีนํ้าเงินเข้ม ต้นฉนวนให้สีเทาดำ บัวหลวงให้สีเหลืองไหล โคลนบัวหลวงให้สีเทา และต้นทองกวาว หรือ ดอกจาน ให้สีส้ม เป็นต้น

(2) สีสังเคราะห์ที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ผลิตในประเทศไทย

อุปกรณ์

อุปกรณ์ในการทอผ้า เช่น กี่ทอผ้า (กี่ทอมือแบบพื้นบ้าน) โองคั่นเส้นยืน หลักเผื่อ โองคั่นหมี่ ไนหรือหลากงฮัก กระจาย และหลอดด้าย เป็นต้น

การเตรียมเส้นใย

(1) การย้อมสีเส้นใย โดยการนำเส้นใยที่เตรียมไว้ไปย้อมสีธรรมชาติหรือสีสังเคราะห์ด้วยกรรมวิธีย้อมเย็น ใช้ระยะเวลา 5 – 20 นาที หรือสังเกตให้สีติดเส้นใยสม่ำเสมอ

(2) การเตรียมเส้นยืนโดยใช้หลักเผื่อ เป็นอุปกรณ์ในการคั่นเครือเส้นยืน หรือเรียกว่าการเรียงเส้นยืน เมื่อจัดเรียงเส้นใย หรือใยประดิษฐ์ตามความกว้างของหน้าผ้าหรือขนาดของพืม จากนั้นนำเส้นยืนที่คั่นเครือเสร็จเรียบร้อยแล้ว มาร้อยเข้ากับพืมของผ้า

(3) การเตรียมเส้นพุ่ง โดยนำเส้นใยไปมัดหมี่หรือเรียกว่าการคั่นหมี่ โดยใช้โองมัดหมี่ เพื่อเรียงเส้นใยให้เป็นระเบียบก่อนนำไปมัดหมี่ ซึ่งขนาดจะสัมพันธ์กับหน้าผ้าของผืนผ้า

(4) การมัดหมี่ไขว้สลุ เช่น เชือกฟาง หรือเชือกกล้วย เป็นต้น มัดลายตามท่อนอกแบบไว้แล้วนำไปย้อมสี และตากแดดให้แห้ง เมื่อนำมาแกะเชือกออกจะเห็นส่วนที่มัดไว้ไม่ติดสีย้อมเกิดเป็นลวดลาย

(5) การปั่นหลอด คือ การนำหัวหมี่ที่แกะเชือกฟาง หรือเชือกกล้วย ออกจากการมัดเรียบร้อยแล้วจึงนำใส่กง จากนั้นทำการกรอเส้นด้ายเข้าอีก และทำการปั่นเส้นใยจากอีกเข้าหลอด แล้วนำหลอดไปร้อยเรียงใส่เชือกตามลำดับเพื่อให้การจัดเรียงลวดลายถูกต้อง

การทอผ้า

ทำการทอเส้นใยเป็นผ้าขัดสลับหมี่ โดยใช้กี่ย้อมมือแบบพื้นบ้าน โดยเป็นการทอผ้าสองลักษณะในผืนเดียวกัน คือ การทอผ้าแบบลายขัดผสมกับลายมัดหมี่ โดยขัดกับหมี่จะถูกกันทั้งสองด้วยเส้นเผ่า และทอตลอดแนวยาวในผืนเดียวกัน สลับกันไปมาจนเกิดลวดลายเป็น “ผ้าทอขัดสลับหมี่” ดังนี้

(1) การทอลายขัดหรือการทอผ้าเก็บขัด โดยการใช้ไม้เขี่ยหรือสะกิดซ้อนเส้นด้ายขึ้น แล้วสอดเส้นด้ายพุ่งไปตามแนวเส้นยืนที่ถูกจัดซ้อนขึ้นนั้น จังหวะของการสอดเส้นพุ่งซึ่งถี่และห่างไม่เท่ากันทำให้เกิดลวดลาย ทั้งนี้วิธีการเก็บขัดมี 3 วิธี ดังนี้

(1.1) การคัดไม้ขัด โดยไม่มีการเก็บตะกอ

(1.2) การเก็บขัดเป็นตะกอลอย โดยการคัดไม้ขัดแล้วใช้เส้นด้ายเก็บลายตามไม้ขัดที่คัดไว้ทุกเส้น

(1.3) การเก็บตะกอแนวตั้ง โดยพัฒนาจากการเก็บขัดแบบดั้งเดิมให้ทอได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

(2) การทอผ้ามัดหมี่ โดยใช้หลอดด้ายจากการปั่นหลอดที่ได้เรียงลำดับเฉดสีหรือลายไว้แล้ว จากนั้น ใส่ในกระจายเพื่อทอด้วยการพุ่งกระจายผ่านร่องสลักของลำทูกไป - มา จากซ้ายไปขวาจนสุดเส้นยืน

(3) การทอเส้นผ่าโดยมีกระบวนการเดียวกับการทอลายซิด ซึ่งเป็นเส้นค้นสายของการทอลายซิดและลายมัดหมี่

การบรรจุหีบห่อ

(1) รายละเอียดบนฉลาก หรือบรรจุภัณฑ์ ให้ประกอบด้วยคำว่า “ผ้าซิดสลัหมี่หนองบัวลำภู” หรือ “Nong Bua Lam Phu Khid Salab Mee Silk” หรือ “Pha Khid Salab Mee Nong Bua Lam Phu”

(2) ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการค้า สถานที่ผลิตหรือจัดจำหน่าย วันที่ผลิตหรือเลขรอบการผลิต และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเภทผ้า ชนิดเส้นใย ขนาดผ้า ข้อเสนอแนะในการดูแลรักษา และราคา เป็นต้น เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคและสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดหนองบัวลำภู ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 16 องศา 45 ลิปดา ถึง 17 องศา 40 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 101 องศา 57 ลิปดา ถึง 102 องศา 30 ลิปดาตะวันออก ลักษณะภูมิประเทศเป็นแอ่งที่ราบมีภูเขาล้อมรอบ เทือกเขาที่สำคัญ คือ เทือกเขาภูพานอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดหนองบัวลำภู ทอดตัวเป็นแนวยาวมาจากริมฝั่งแม่น้ำโขงทางตอนเหนือของอำเภอสว่างค้อ จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงและบางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นถึงลอนลึก มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 200 เมตร ทางตอนบนของจังหวัดเป็นพื้นที่ภูเขาสูง แล้วลาดไปทางทิศใต้และทิศตะวันออก ลักษณะดินเป็นดินปนทรายและลูกรัง

ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดหนองบัวลำภูขึ้นอยู่กับมรสุมที่พัดผ่านประจำปี ภูมิอากาศเป็นแบบพื้นเมืองร้อนเฉพาะฤดู คือ มีฝนตกเฉพาะฤดูกาลสลับกับมีช่วงแห้งแล้งที่เห็นได้ชัดเจน แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว ซึ่งแต่ละฤดูจะมีอุณหภูมิแตกต่างกัน ดังนี้ ฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 15 – 16 องศาเซลเซียส อยู่ในช่วงเดือนธันวาคม - มกราคมของทุกปี ฤดูร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 34 – 36 องศาเซลเซียส อยู่ในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคมของทุกปี ฤดูฝน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 20 – 24 องศาเซลเซียส อยู่ในช่วงเดือนมิถุนายน - พฤศจิกายนของทุกปี

ด้วยสภาพภูมิศาสตร์ดังกล่าว ประกอบกับมีแม่น้ำไหลผ่านหลายสาย ทำให้พื้นดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการปลูกหม่อนและเลี้ยงไหม ประกอบกับวัฒนธรรมการทอผ้าตามกรรมวิธีและภูมิปัญญาดั้งเดิมที่สืบทอดจากบรรพบุรุษในอดีตจนถึงปัจจุบัน

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นเมืองโบราณที่มีประวัติยาวนาน ไม่น้อยกว่า 900 ปี เดิมเป็นดินแดนขึ้นต่อเมืองเวียงจันทน์ จึงทำให้มีมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดการทอผ้ามายาวนาน ประชาชนในจังหวัดหนองบัวลำภูมีอาชีพเสริม คือ การทอผ้า ทั้งผ้าไหมและผ้าฝ้าย ซึ่งในอดีตการทอผ้าเป็นเอกลักษณ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในพื้นที่นำมาใช้ในครอบครัว โดยมีแบบแผนจำเพาะในการผลิตขึ้น เช่น ผ้ามัดหมี่ฝ้าย ทอเป็นผ้าชิ้นสวมใส่ในชีวิตประจำวัน ผ้ามัดหมี่ไหม จะนำมาใช้ในโอกาสพิเศษ เช่น พิธีแต่งงาน งานบุญต่างๆ ตามเทศกาล ผ้าชิ้นจะใช้เฉพาะผู้หญิง ผ้าสรองไหมจะใช้เฉพาะผู้ชาย สำหรับผ้าซิดมีวิธีการทอที่ยุงยากกว่าผ้าทอชนิดอื่น ในอดีตจึงจัดไว้สำหรับเป็นผ้าของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยการนำไปถวายพระหรือนำมาทำเป็นหมอนขวาน หากจะนำมาใช้บนร่างกายจะต้องไม่ต่ำกว่าเอว จึงนิยมนำมาใช้เป็นสไบ

การทอผ้าชนิดสลับหมี่ของจังหวัดหนองบัวลำภู เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2525 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เสด็จพระราชดำเนินมาสนมัสการหลวงปู่ขาว อนาลโย เพื่อสนทนาธรรมและทรงเยี่ยมราษฎรที่มาเฝ้ารับเสด็จฯ หน้าวัดถ้ำกลองเพล อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี (ปัจจุบันคือ อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู) ราษฎรที่เฝ้ารับเสด็จฯ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายสิ่งของซึ่งมีหมอนชนิด และผ้าไหมทอมือรวมอยู่ด้วย พระองค์ทรงเห็นถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงรับสั่งให้สร้างศูนย์ศิลปาชีพพิเศษ บ้านถ้ำกลองเพล เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ การทอผ้าร่วมกันและแลกเปลี่ยนเรื่องการทอผ้า และชาวบ้าน ถ้ำกลองเพล จำนวน 35 คน ก็ได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาและเทคนิคการทอผ้าชนิดสลับหมี่ โดยช่างทอจากบ้านหนองบัวบาน อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี เป็นระยะเวลา 1 เดือน จากนั้นมีการเพิ่มทักษะการทอ โดยช่างทอจากศูนย์ศิลปาชีพบ้านกุดนาขาม อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร ต่อมามีการขยายกลุ่มทอผ้าออกไป จนครอบคลุมทุกอำเภอของจังหวัด โดยลวดลายที่ทอเป็นลายที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นดั้งเดิม เช่น ลายดอกแก้ว ลายหมากจับ ลายข้าวสาร (สายฝน) ลายนาคน ลายกงแก้ว เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2548 ผ้าทอของจังหวัดหนองบัวลำภู มีเอกลักษณ์และความสวยงามเป็นที่ประจักษ์ โดยกลุ่มทอผ้าชนิดไหมบ้านโพธิ์คำ ตำบลกุดแห่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทผ้าชนิด ในการประกวดผ้าไหม ณ พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ จังหวัดสกลนคร และกลุ่มทอผ้าจังหวัดหนองบัวลำภู โดยได้เข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทุกครั้งที่เสด็จพระราชดำเนินประทับ ณ พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ และต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2565 จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ออกประกาศ จังหวัดหนองบัวลำภู กำหนดให้ “ผ้าชนิดสลับหมี่” ชื่อลาย “บัวลุ่มภู” เป็นผ้าอัตลักษณ์จังหวัดหนองบัวลำภู ให้เป็นสินค้าที่แสดงถึงเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่มีมาอย่างยาวนาน และมีความสำคัญทางเศรษฐกิจต่อชุมชนและจังหวัดหนองบัวลำภู มาจนถึงปัจจุบัน

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิต ผ้าชนิดสลับหมี่หนองบัวลำภู ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู รายละเอียดตามแผนที่

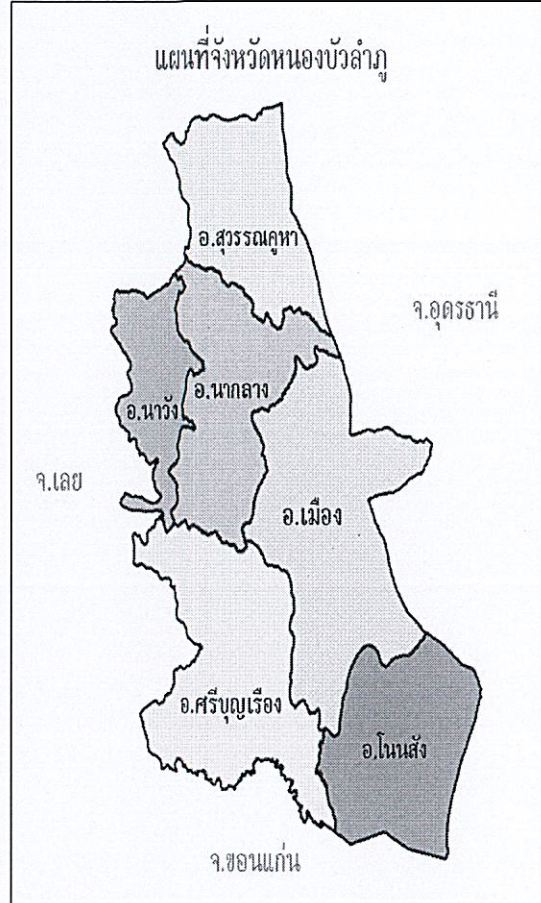
(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) ผ้าชนิดสลับหมี่หนองบัวลำภู ต้องผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด และตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ผ้าชนิดสลับหมี่หนองบัวลำภู รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

(9) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าชนิดสลับหมี่หนองบัวลำภู
- (2) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผ้าชนิดสลับหมี่หนองบัวลำภู และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ ผ้าซิดสลับหมี่หนองบัวลำภู

ขอบเขตพื้นที่การผลิต ผ้าซิดสลับหมี่หนองบัวลำภู ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภู